

کارگر کمونیست ۲۷

پنجشنبه، ۲۰ بهمن ۱۳۸۴
۹ فوریه ۲۰۰۵

دو هفته یکبار، پنجشنبه، منتشر میشود

نشریه ای از حزب کمونیست کارگری ایران - درباره مسائل جنبش کارگری

kargar_komonist@yahoo.com

www.wpiran.org/kk-index.htm

۱۵ فوریه (۲۶ بهمن) روز کارزار جهانی در حمایت از کارگران شرکت واحد

شهلا دانشفر

فقط کارگران شرکت واحد بلکه برای کل کارگران در ایران است. این نتیجه ۵۰ روز اعتراض و مبارزه کارگران شرکت واحد و جنب و جوش اعتراضی گسترده در میان بخش های مختلف کارگران در ایران و کل جامعه است. این اتفاقی تاریخی و بی سابقه و یک گام بزرگ در جنبش کارگری در سطح جهانی است. این اتفاق بیش از هر چیز جایگاه و نقش کارگران را در تحولات سیاسی امروز جامعه و در پیشاپیش آنها کارگران شرکت واحد را نشان میدهد.

حمایت بین المللی از کارگران شرکت واحد و کارگران در ایران یک نقطه قوت بزرگ برای مبارزات امروز کارگران و مردم در ایران است. باید این فرصت را دریافت. باید در این روز کارگران در ایران همگام با کارگران در سراسر جهان به اعتراض برخیزند و اعلام کنند که بر روی خواسته های کارگران شرکت واحد تاکید میگذارند و خواهان آزادی فوری دستگیر شدگان و دیگر خواست های پایه ای و اساسی خود شوند.

۵۰ روز جنگ نا برابر کارگران شرکت واحد با رژیم توحش اسلامی سرمایه داران، امروز کل کارگران در ایران را از نظر سیاسی در موقعیتی متفاوت و جلوتر از قبل قرار داده است. رژیم اسلامی با توحش تمام تلاش کرد این مبارزه را خفه کند. کارگران را وحشیانه مورد ضرب و شتم قرار داد، به تعقیب و پیگیری فعالین و رهبران کارگری پرداخت، بطور بیسابقه ای زندان اوین را از کارگران پر کرد و بیش از هزار کارگر را به زندان انداخت و تمام توحش و توان خود را بکار برد تا کارگران را از دست زدن به مبارزه بشیمان کند. اما امروز شاهد آن هستیم که خواسته های کارگران شرکت واحد تهران در گوشه و کنار جهان فریاد زده میشود. در واقع این جمهوری اسلامی است که بازنده این جنگ نا برابر است. امروز با بر پا شدن یک همبستگی وسیع بین المللی و اقدام تشکلهای بین المللی

صفحه ۸

اعتراض به عضویت جمهوری اسلامی و شوراهاى اسلامى در سازمان جهانی کار

به آقای خوان سومایا دبیر کل سازمان جهانی کار "آی ال او"

رونوشت به: کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری و سازمانهای کارگری در سراسر دنیا

صفحه ۲

پنجاه روز اعتراض و مبارزه روز شمار اعتراضات کارگران شرکت واحد- شهلا دانشفر

صفحه ۴

ناصر اصغری

صفحه ۶

"کنفدراسیون اتحادیه های کارگری جهانی" و کنفدراسیون اتحادیه های آزاد بین المللی که ۱۵۵ میلیون عضو در ۱۵۴ کشور جهان دارد، روز ۱۵ فوریه برابر با ۲۶ بهمن را روز همبستگی جهانی در حمایت از کارگران شرکت واحد تهران اعلام کرده و از تمامی اتحادیه های کارگری در سطح جهان خواسته است که در این روز با جمع شدن در مقابل سفارت جمهوری اسلامی و یا وزارت کشور خود، به سرکوب کارگران در ایران اعتراض کنند و از خواسته های کارگران شرکت واحد که خواسته های کل کارگران در ایران است، خواست برسمیت شناختن حق تشکیل آزاد کارگری، آزادی فوری و بدون قید و شرط منصوراسانو و کلیه کارگران دستگیر شده سندیکای شرکت واحد، برسمیت شناختن حق قرارداد دسته جمعی و خواست افزایش دستمزدها و پرداخت دستمزدهای عقب افتاده کلیه کارگران و اعضاء سندیکا به حمایت برخیزند.

این يك دستاورد بزرگ برای نه

کاظم نیکخواه

دستاوردهای مهم مبارزه کارگران شرکت واحد

اتحادیه های آزاد" و "کنفدراسیون اتحادیه های جهانی" روز ۱۵ فوریه روز جهانی حمایت از کارگران شرکت واحد تهران اعلام شده و در دهها کشور قرار است کارگران دست به تجمع اعتراضی در برابر سفارتخانه های جمهوری اسلامی بزنند، یک دستاورد مهم برای جنبش کارگری است که با مبارزه کارگران شرکت واحد بدست آمده است و شروع تازه ای را در جنبش کارگری جهانی اعلام میکند.

۱- با مبارزه کارگران شرکت واحد برای اول بار طی چند ساله اخیر در ایران، جنبش کارگری به جلوی صحنه سیاست آمد. کارگران در تهران رژیم را به مصاف طلبیدند و صدای آنها از تمام جهان شنیده شد. سرپای جمهوری اسلامی با این اعتراض و مبارزه به وحشت افتاد. بلافاصله در همان روز اعتصاب یعنی ۴ دی مدیر شرکت

صفحه ۳

قصد داشتم در مورد جایگاه مبارزه کارگران شرکت واحد نکاتی را بنویسم اما با تهاجمی که رژیم به این مبارزه کرد باید هر بحثی را از همینجا شروع کرد. این تهاجم برخلاف آنچه شاید در نگاهی ساده بنظر برسد نه این مبارزه را به شکست کشاند و نه به آن پایان داد. این مبارزه دستاوردها و اثراتی عمیق و غیرقابل بازگشت بر کل جنبش اعتراضی در ایران و همچنین بر خود جنبش کارگری دارد که جمهوری اسلامی با هیچ تهاجم و توحشی نمیتواند آنها را خنثی کند. آموزشها و درسهای این مبارزه بی تردید خیلی زود خود را در کل جنبش اعتراضی در ایران نشان خواهد داد و این جنبش را گامها به پیش خواهد برد. بعلاوه این مبارزه ادامه دارد و ادامه خواهد یافت. همین که به فراخوان دو کنفدراسیون بزرگ اتحادیه ای جهانی، "کنفدراسیون بین المللی

تعرض به حقوق کودکان در کانادا

صفحه ۶

جلیل بهرزی

کارگران فرودگاههای دولتی در هند به

اعتصاب چهار روزه خود پایان دادند!

صفحه ۶

جلیل بهرزی

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

اعتراض به عضویت جمهوری اسلامی و شوراهاى اسلامی در سازمان جهانی کار

به آقای خوان سومایا دبیر کل سازمان جهانی کار "آی ال او"

رونوشت به: کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری و سازمانهای کارگری در سراسر دنیا

اعضای هیئت مدیره را گرفتند و کتک زدند و شورای اسلامی در همراهی با حکومت اسلامی حتی اعتصاب را تکذیب کرد. سوال من این است که آیا واقعا شرم آور نیست که اینها هنوز هم از طرف سازمان جهانی کار بعنوان نماینده کارگران ایران به رسمیت شناخته شده اند و فی المثل سندیکای واحد به رسمیت شناخته نمیشود؟ آیا همین برخورد آنها به اعتصاب کارگران شرکت واحد به حد کافی نشان نمیدهد که اینها باند های سیاه حکومتی برای سرکوب کارگران هستند؟ شرم آور نیست که چماقدارانی با چنین پرونده سیاهی را شما بعنوان نمایندگان کارگران ایران در سازمان خود به رسمیت شناخته اید؟ آیا این فاکت ها کافی نیست که شما را متقاعد کند که جمهوری اسلامی و شوراهاى اسلامی و خانه کارگر باید فوراً از سازمان جهانی کار اخراج شوند؟

جناب خوان سومایا دبیر کل سازمان جهانی کار از شما میخواهم که شوراهاى اسلامی و خانه کارگر حکومت را از سازمان جهانی کار اخراج کنید و بیش از این خود را مقابل کارگران ایران قرار ندهید. سیاست سازمان جهانی کار تا همینجا رسوائی عظیمی برای سازمان شما به بار آورده است.

از کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری و تمام اتحادیه های کارگری در سراسر جهان تقاضا میکنم همراه با کارگران شرکت واحد، همراه با ۲۴۰۰ نفر از فعالین کارگری که سال قبل در اعتراض به سیاست سازمان جهانی کار به این سازمان طومار اعتراضی فرستادند، و همراه با کل کارگران ایران به سازمان جهانی کار فشار آورید که جمهوری اسلامی و این ارگان سیاه ضد کارگری آن از این سازمان اخراج شوند.

با احترام
شها داناشفر
هماهنگ کننده کمیته بین المللی همبستگی کارگری حزب کمونیست کارگری ایران

به مقامات مربوطه گزارش کنند و وظیفه آنها همکاری با مدیریت، بالا بردن تولید و حفظ نظم و انضباط و اخلاق اسلامی در محیط کار تعیین شده است. به عبارت روشنتر کار شوراهاى اسلامی شناسایی و پیگرد فعالین و رهبران کارگری، اعمال فشار به زنان کارگر بر سر حجاب و مقررات اسلامی، ایجاد تفرقه در میان کارگران بر اساس مذهب و جنسیت و کنترل اعتراضات کارگری در جهت منافع کارفرمایان و دولت و بالاخره آترناتیو و مانع دولت در برابر تلاشهای کارگران برای متشکل شدن است. بعنوان نمونه خبر دارید که در تاریخ ۹ مه ۲۰۰۵ این افراد بلند پایه شوراهاى اسلامی و خانه کارگر بودند که اعضای سندیکای شرکت واحد را مورد ضرب و شتم بیرحمانه قرار دادند، با چاقو و کارد موکت بری به جان فعالین سندیکا افتادند، زبان منصور اسانلو رئیس هیئت مدیره سندیکای واحد را منجروح کردند. در همین تهاجم بود که یکی از چشمان اسانلو آسیب زیادی دید. محبوب دبیر کل خانه کارگر جمهوری اسلامی و از عوامل بلندپایه دولت در دفاع از این چماقدارى خود و دوستانش در گفتگویی با ماهنامه تولید در ژانویه ۲۰۰۶ میگوید امنیت فقط برای کسانی وجود دارد که در حريم قانون فعالیت میکنند و حتی اگر کسی را که فعالیتش خارج از چهارچوب قانون است، بکشیم قتل محسوب نمیشود. او مسئولین سندیکای شرکت واحد را خلافکار معرفی میکند و حتی استفاده از کلمه سندیکا و یا کراوات زدن را جرم میدانند.

مورد بسیار مشخص تر برخورد شورای اسلامی شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به اعتصاب اخیر کارگران این شرکت بود. طبق گفته مسئولین سندیکای شرکت واحد، مسئولین شورای اسلامی فعالین سندیکا را شناسائی میکردند و به عوامل سرکوب حکومت معرفی میکردند. در این اعتصاب بیش از هزار نفر از کارگران دستگیر شدند، حتی همسران و فرزندان

آقای خوان سومایا!
با این نامه میخواهم یک بار دیگر خواست کارگران ایران در مورد اخراج جمهوری اسلامی و شوراهاى اسلامی از آی ال او را مورد تاکید قرار دهم. شوراهاى اسلامی و خانه کارگر ارگانهای دست ساز دولتی هستند که ۲۷ سال است در کارخانجات در ایران در سرکوب مبارزات کارگری و شناسایی و تعقیب و پیگرد رهبران اعتصابات و اعتراضات کارگری نقش فعالی داشته اند و شما با به رسمیت شناختن آنها بعنوان نمایندگان تشکلهای کارگری در سازمان جهانی کار عملاً در مقابل طبقه کارگر ایران و خواست برحق آنها برای انحلال این ارگانهای جاسوسی و ضدکارگری و ایجاد تشکلهای واقعی خود قرار گرفته اید.

بدون شك شما خود به روشنی از سابقه تشکیل شوراهاى اسلامی، این ارگانهای دولتی ضدکارگری در کارخانجات ایران خبر دارید. اما من اینجا میخواهم سابقه تشکیل آنها و پرونده سیاهشان را در مقابل شما قرار دهم و بار دیگر اعتراض خود و کارگران ایران را نسبت به عضویت آنها در سازمان جهانی کار اعلام کنم.

شوراهاى اسلامی کار بدنبال سرکوب خونین اعتراضات و تشکل های واقعی کارگران توسط جمهوری اسلامی، در سال ۱۹۸۴ شکل گرفتند. شوراهاى اسلامی یک مرکز هماهنگی و هدایت در سراسر کشور دارند که "خانه کارگر" نامیده می شود. شوراهاى اسلامی همانطور که از اسمشان مشخص است، تشکلهای ایدئولوژیک اسلامی هستند که مطابق قانون مصوب دولت، کسانی حق انتخاب شدن در آنها را دارند که معتقد به جمهوری اسلامی و ولایت فقیه باشند، سابقه مخالفت با رژیم نداشته باشند، و صلاحیت آنها قبلاً توسط "هیئت تشخیص" که در واقع توسط وزارت کار و مراجع پلیسی انتخاب می شود، تایید شده باشد. در قانون شورای اسلامی قید شده است که آنها موظفند هرگونه "تشعش و وقایع ناگوار" را

اساس سوسیالیسم انسان است.
سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است.

منصور حکمت

کارگر کمونیست

نشریه ای از حزب کمونیست کارگری ایران

درباره مسائل جنبش کارگری

سردبیر: کاظم نیکخواه

Email: kargar_komonist@yahoo.com

Fax: 001 309 404 1794

مسئول اجرایی: ناصر اصغری

هیئت تحریریه

ناصر اصغری

nasser_asgary@yahoo.com

جلیل بهروزی

jilil1917@yahoo.com

شها داناشفر

shahla_daneshfar@yahoo.com

یاشار سهندی

y_sahandi@yahoo.com

حسن صالحی

hasan_salehi2001@yahoo.com

محمد مزرعه کار

sammymazraekar@yahoo.com

مسئولیت مطالب با نویسندگان آنهاست. درج مقالات در کارگر کمونیست لزوماً به معنی تأیید مضمون آنها از جانب نشریه نیست.

دستاوردهای مهم مبارزه کارگران ..

واحد برکنار شد، شرکت واحد تحت نظارت شهرداری تهران قرار گرفت و قالیباف شهردار تهران مدیریت آنرا بطور اضطراری به عهده گرفت و شب همان روز با کارگران وارد مذاکره شد. او به کارگران قول داد که تمام خواستههای کارگران حتی انحلال شورای اسلامی و آزادی اسانلو عملی خواهد شد. این وعده ها بخوبی وحشت رژیم به اعتصاب کارگران را بیان میکرد. اما این وعده ها عملی نشد زیرا کارگران با پایان دادن به اعتصاب و رفتن به سرکار به رژیم امکان دادند که عملی شدن قولهایش را به عقب بیندازد و شروع به فشار آوردن به کارگران کند. آنچه اینجا میخواهم تاکید کنم فعلا این جنبه از مساله نیست بلکه این نکته است که حکومت با اعتصاب بخشی از کارگران در تهران بطور واقعی به وحشت مرگ افتاد. مردم در همان روز اول اعتصاب قدرت کارگران را لمس کردند که اعتصاب بخشی از آنها میتواند کل جامعه را به تلاطم بیندازد. این حرکت بی تردید بخشهای هرچه وسیعتری از مردم را یک بار دیگر متوجه قدرت کارگران کرد. این توجه و ایمان به قدرت کارگران در اوضاع سیاسی ایران بسیار مهم و حیاتی است و بی تردید اثرات ارزنده ای بر جای خواهد نهاد و در پیشرویهایی بعدی و رادیکالیسم جنبش سیاسی در ایران اثرات عمیقی بر جای خواهد گذاشت.

از صفحه ۱

۲- جمهوری اسلامی با تهاجمی و وحشیانه به رانندگان شرکت واحد و دستگیری و زندانی کردن بیش از هزار نفر از آنها به دلیل خواستههایی کاملاً به حق و در عین حال صنفی، با کل کارگران و مردم در تهران اعلام جنگ کرد. جمهوری اسلامی جای خود را در اذهان مرد و زن و کودک و پیر و جوان تهرانی به عنوان نیرویی بیگانه و منفور که هیچ پایگاهی در میان مردم ندارد و تنها با زور و قلدری بر سرکار است تثبیت کرد. از روز حمله به کارگران شرکت واحد دیگر حتی در صفوف خود حکومت هم کسی قاعداً جز این تلقی را ندارد که مردم از حکومت متنفرند و این تنها زور است که میان مردم و این حکومت حکم میراند. این شاید تاکنون هم بدیهی بنظر می آمد اما با این روشنی و صراحت و گستردگی، آنهم در تهران که قلب سیاست در ایران است در ذهن مردم تثبیت نشده بود. هیچ رژیمی تا کنون در اتروا و دشمنی کامل با مردم بر سرپا نمانده است. جمهوری اسلامی در این جهت آخرین گام را برداشت. اکنون هر پاسدار و بسیجی و حراستی و آخوند و مزدور جمهوری اسلامی هرجا که در تماسی با مردم در تهران قرار گیرد این اترجار را لمس میکند. این یک نقطه مهم در روی آوری بخش های هرچه وسیعتری از مردم به سمت جنبش سرنگونی جمهوری اسلامی است.

۳- با سرکوب وحشیانه کارگران

شرکت واحد که بارها به مقامات حکومت به اندازه بیش از کافی فرصت دادند که به خواستههایشان پاسخ گوید، یک چیز دیگر هم در سیاست ایران تا حد زیادی به حاشیه رانده شد. و آن ممالشات طلبی و سیاستهای لیبرالیسم کاذب ایرانی بود که از زبان جریانات مختلف ملی - مذهبی ایرانی مردم با موعظه و سیاستی سازشکارانه و لیبرالی تلاش میکنند مانع تحول انقلابی در ایران شود. "رفراندم" ، "اصلاح طلبی" ، "دیالوگ" ، "استحاله" ، "خشونت گریزی" ، "نافرمانی مدنی" و بطور کلی ضدیت با انقلاب و انقلابی گری پوچی و بی ربطی خود را به تحول سیاسی در ایران بیش از پیش نشان داد. کارگر شرکت واحد با خواستههایی بسیار "مشروع" به اعتراضی مسالمت آمیز دست زد و وحشیانه در پیش چشم مردم مورد تهاجم و توهین ماموران مسلح حکومت قرار گرفت. جمهوری اسلامی توحش خود را همیشه در قبال اعتراضات کارگران و مردم نشان داده است. این بار این توحش در شرایطی که کارگران و مردم در وضعیتی اعتراضی و تعرضی قرار دارند آنهم در قبال بخشی از کارگران صورت میگیرد که گسترده ترین تماس را با بخشهای مختلف مردم در تهران دارند. و این زمینه ای را در میان بخشهای هرچه وسیعتری از مردم میتواند فراهم کند که پیشیزی برای موعظه های لیبرالی ارزش قائل نشوند و راه نجات خود از شر این رژیم و اوضاع موجود را در ابعاد هرچه گسترده تر در دست زدن به انقلاب و

مبارزه انقلابی بچینند. اما اثرات مبارزه کارگران شرکت واحد تنها به تاثیر گذاری بر اوضاع سیاسی ایران محدود نمیشود. خود جنبش کارگری در ایران نیز با این مبارزه درسهایی با ارزشی آموخت و تجربیات گرانبهایی را کسب کرد. جلو آمدن رهبران کارگری که با اسم و رسم با کارگران و جامعه سخن گفتند یک جنبه از این تجربه بود که در این مبارزه به نحو بارزی به کار گرفته شد. آنچه ما آنرا "ابراز وجود علنی رهبران کارگری" خوانده ایم اینجا به نحو وسیعتری به تجربه گذاشته شد. صفی از رهبران کارگری در این مبارزه پا به صحنه گذاشتند و با مردم و کارگران سخن گفتند. و به هم طبقه ایهایشان در سطح جهان فراخوان دادند. خانواده های کارگری در این مبارزه درگیر شدند و به مقامات و نهادهای بین المللی نامه های اعتراضی نوشتند و دست به تجمعات برای آزادی عزیزانشان و عملی شدن خواستههایشان زدند. مصاحبه فرزند ۱۳ ساله یکی از فعالین سندیکای شرکت واحد در این زمینه یک نمونه جالب و تپسیک بود که در مصاحبه ای با شهلا دانشفر خود را جزئی از اعتصاب میدانست و هرجا از اعتصاب حرف میزد میگفت "ما اعتصاب کردیم که به خواستههایمان برسیم و ..." او نیامده بود که تنها از مبارزه پدرش حمایت کند بلکه خودش را یکی از اعتصاب کنندگان میدانست.

۵- با مبارزه کارگران شرکت واحد جنبش چپ و سوسیالیستی و مشخصاً حزب کمونیست کارگری نیز تا ۹۰۰ نفر در زندان باقی ماندند. اما هنوز کسی از آمار دقیق کارگران زندانی خبر ندارد. از ورود کارگران آزاد شده به مناطق اتوبوسرانی و حضور آنها بر سر کار جلوگیری میشود و این کارگران از کار اخراج هستند. * نیمه شب ۱۶ بهمن نیروهای انتظامی به خانه مادر حسن محمدی از فعالین سندیکای شرکت واحد ریختند و او را دستگیر کردند. حسن محمدی در طول هفته های گذشته تلاش زیادی کرد تا صدای کارگران و اعتراض آنها را به گوش مردم برساند.

در سطح جامعه جلوتر آمد. به خانه های بسیاری از مردم رفت. قدرت رهبریش را نشان داد. و بویژه بسیاری از کارگران تجربه کردند که وجود و دخالت چنین حزب رادیکال و کمونیست و توانایی چقدر برای پیشبرد مبارزه شان حیاتی است. این حزب با حساسیت، احساس مسئولیت و با سیاستی رادیکال به طرق مختلف بر پیشرفت این مبارزه بطور روزمره تاثیر گذارده و میگذارد و میکند نه فقط در ایران بلکه در سطح بین المللی نیز صفی متحد را در مقابل جمهوری اسلامی قرار دهد. در این مبارزه بسیار روشن شد که با به میدان آمدن و پیشروی کارگر این چپ و سیاست رادیکال، و حزب کمونیست کارگریست که به پیش میبرد و از سوی دیگر این حزب یک اهرم اساسی و مهم در هدایت مبارزه کارگران و هر مبارزه رادیکال در ایران است. تجربیات و درسهایی مبارزه و اعتصاب کارگران شرکت واحد بسیار بیش از اینهاست و باید درمورد آنها بسیار بیشتر سخن گفت. این مبارزه ادامه دارد و بی تردید تا آزادی همه کارگران دستگیر شده و تحقق خواستههای کارگران ادامه خواهد یافت. توحش جمهوری اسلامی در مقابله با این جنبش بیش از هرچیز از وحشت این حکومت از تاثیرات عمیق این مبارزه بر اوضاع سیاسی در ایران است. ادامه این مبارزه و آینده نزدیک نشان خواهد داد که خنثی کردن این تاثیرات برای حکومت امری غیر ممکن است. *

۱۸ بهمن * روز ۱۸ بهمن ساعت سه عصر، ابراهیم گوهری عضو هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد نزدیک منزل دخترش دستگیر شد. ابراهیم گوهری بویژه در روزهای گذشته مشغول تلاش برای بازگرداندن همکاران خود به سر کارهایشان بود. * فشار بر کارگران در زندان افزایش یافته است. مقامات زندان حتی از تحویل داروی کارگران زندانی به آنها خودداری میکنند. * ۴۰ نفر دیگر از کارگران زندانی آزاد

پنجاه روز اعتراض و مبارزه ... از صفحه ۵

شعار زندانیان شرکت واحد آزاد باید گردند درمیان جمعیت بالا رفت. شعارهای این تجمع اعتراضی: دولت سرمایه دار خجالت خجالت، کارگر زحمتکش آزاد باید گردد، اسانلو زندانی آزاد باید گردد، کارگر زندانی آزاد باید گردد، سندیکا حق مسلم ما است، سندیکای مستقل احیا باید گردد.

۱۶ بهمن * تا این روز نزدیک به ۲۰۰ نفر از کارگران زندانی آزاد شدند و حدود ۸۰۰

دستگیرشدگان دست به اعتصاب زدند و بر سر کار حاضر نشدند.

۱۵ بهمن * بیش از ۱۰۰ نفر از خانواده های کارگران دستگیر شده در مقابل دادگاه انقلاب اسلامی تجمع کردند. نیروهای رژیم از پیوستن مردم به آنها جلوگیری میکردند. با وجود این علاوه بر کارگران، اعم از زنان، مردان و فرزندان آنها تعدادی از مردم در حمایت از کارگران واحد به آنها پیوستند. در این تجمع پلاکار بزرگی با

پنجاه روز اعتراض و مبارزه

روز شمار اعتراضات کارگران شرکت واحد

تنظیم از: شهلا دانشفر

۱۴ دی ۸۴

* مامورین مسلح جمهوری اسلامی با در دست داشتن حکم بازداشت و بازرسی منازل رهبران و اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، به منازل آنها مراجعه و ۱۲ نفر از آنها را دستگیر کردند. ۴ نفر از دستگیر شدگان پس از مدت کوتاهی آزاد شدند هشت نفر دیگر در زندان ماندند. اسامی این دستگیر شدگان عبارت بود از منصور اسانلو، ابراهیم مددی، منصور حیات غیبی، عباس نژاد کودکی، رضا طرازی، غلامرضا میرزایی، علی زاد حسین، امیر تحقیری و عطا باباخانی. بنا به گزارش منصور اسانلو به زندان اوین منتقل گردید. در اعتراض به این دستگیری روز جمعه ۲ دی حدود ۳۰۰ نفر از رانندگان شرکت واحد در مقابل دفتر این سندیکا تجمع کردند و خواهان آزادی افراد دستگیر شده شدند.

* از عصر این روز رانندگان شرکت واحد در منطقه ۶ جمع شدند و این تجمع هنگام شب به ۴ هزار نفر رسید و کارگران شب را در آنجا سپری کردند. رانندگان مناطق دیگر نیز به این محل آمده بودند.

یکشنبه ۴ دی

* اعتصاب وسیع کارگران شرکت واحد در نقاط مختلف تهران از صبح آغاز شد و قسمت های بزرگی از شهر را فرا گرفت. کارگران خواستار آزادی فوری کلیه دستگیر شدگان شدند.

* جمهوری اسلامی کوشش کرد با حضور گارد ویژه و میلیتاریزه کردن فضا با اعتصاب به مقابله برخیزد. مامورین راهنمایی و پلیس کوشیدند با مجبور کردن رانندگان خودروهای شخصی و انتقال مسافرین دامنه اعتصاب را کاهش دهند. با این وصف اعتصاب در تمام تهران محسوس بود و مناطقی از مرکز شهر تقریباً مسدود شد.

* در این روز تحت فشار اعتصاب کارگران ۷ نفر دیگر از دستگیر شدگان

شرکت واحد آزاد شدند. اما دهها نفر از جمله داود رضوی، سعید ترابیان، صادق خندان، رضا شهبانی، ناصر غلامی، علی قربانیان و حبیب اله شجاعی توسط نیروهای سرکوب جمهوری اسلامی دستگیر شدند و منصور اسانلو همچنان در اسارت ماند. مردم تهران در صفهای طولانی اتوبوسها و علیرغم انتظار طولانی با سمپاتی و حمایت از این اعتصاب صحبت میکردند.

* مدیریت شرکت واحد بلافاصله وارد جلسات بحران شد. شرکت واحد به نظارت شهرداری در آمد و قالیباف بجای مدیر قبلی که مورد انزجار کارگران بود نظارت بر آنرا بطور موقت به عهده گرفت. او بلافاصله در جمع کارگران حاضر شد و وعده داد که تمام خواستههای کارگران از جمله آزادی اسانلو و انحلال شوراهای اسلامی عملی خواهد شد. نمایندگان سندیکای شرکت واحد تصمیم به پایان اعتصاب گرفتند.

۵ دی

* اعتصاب رانندگان شرکت واحد از صبح به طور مشروط پایان یافت. ۴ نفر از اعضای هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد مقابل زندان اوین جمع شدند تا آزادی همکارانشان را که وعده داده شده بود تسریع کنند. در اثر مبارزه و فشار کارگران ۱۱ نفر از دستگیر شدگان هنگام شب آزاد شدند اما منصور اسانلو و شش نفر دیگر از اعضای هیئت مدیره سندیکای واحد ناصر غلامی، سید داود رضوی، یعقوب سلیمی، کفایتی، سعید ترابیان و امیری در زندان نگه داشته شدند.

۶ دی

جمعی از رانندگان شرکت واحد در مقابل زندان اوین تجمع کردند. ساعت ۷ عصر ۶ نفر دیگر از کارگران دستگیر شده شرکت واحد، سعید ترابیان، داود رضوی، یعقوب سلیمی، ناصر غلامی، مصطفی امیری و جواد کفایتی از زندان آزاد شدند. منصور اسانلو در زندان نگه داشته شد.

۹ دی

در منطقه ۶ شرکت واحد تهران بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران این شرکت تجمع کردند و خواهان آزادی اسانلو و پاسخ به خواستههای خود شدند. در منطقه حسن آباد نیز ۲۰۰ نفر از کارگران دست به تجمع اعتراضی زدند. در این روز در مناطق ۴ و ۵ نیز تجمعات مشابهی برپا گردید.

۱۰ دی

مذاکره کارگران شرکت واحد با قالیباف شهردار تهران به مدت کمتر از ۴۰ دقیقه از یازده و نیم صبح تا دوازده و هشت دقیقه انجام شد. در این نشست کارگران بر روی خواستههای خود، آزادی فوری و بدون قید و شرط اسانلو، انعقاد قراردادهای دسته جمعی، حق داشتن تشکل آزاد و مستقل از دولت و افزایش دستمزدها و انحلال شوراهای اسلامی تاکید کردند. قالیباف به آنها قول داد که ظرف ۱۵ روز خواستههای کارگران را

مورد رسیدگی قرار دهد، اما هیچ قولی در مورد اسانلو داده نشد، بعلاوه به نمایندگان سندیکا که قبلاً دستگیر و با فشار اعتراضی کارگران آزاد شده بودند، مشخصاً منصور حیات غیبی، ابراهیم مددی، رضا طرازی، غلامرضا میرزایی، عباس نژاد کودکی و علی زاده حسین اعلام گردیده بود که روز ۱۱ دیماه به اتهام اغتشاش و اخلال در نظم عمومی محاکمه خواهند شد.

۱۱ دی

۱۵۰ کارگر به نمایندگی از کارگران مناطق ده گانه در مقابل دادگاه انقلاب اسلامی از ساعت ۵/۸ تا ۵/۳ عصر تجمع کردند و خواهان آزادی فوری اسانلو شدند.

۱۲ دی

بیش از ده هزار نفر از کارگران و کارکنان شرکت واحد از ساعت ۴ بعد از ظهر در اجتماعي در استادبوم آزادی که ظاهراً به دعوت قالیباف صورت گرفته بود، تجمع کردند. در این تجمع کارگران با شعارهای خود خواهان آزادی منصور اسانلو و به رسمیت شناخته شدن سندیکای خود شدند. کارگران همچنین خواهان برکناری نوریان مدیر عامل شرکت واحد شدند که در این روز نوریان رسماً و عملاً از سمت خود برکنار شد.

کارگران با شعار اعتصاب یادت نره سالن را ترک کردند.

۱۶ دی

حدود ۱۵۰ نفر از نمایندگان مناطق ده گانه شرکت واحد به منظور شرکت در جلسات هفتگی سندیکا در محل دفتر سندیکا در حسن آباد جمع شدند. رانندگان با درب پلمب شده دفتر مواجه شدند و به این مساله اعتراض کردند.

۱۷ دی

روز ۱۷ دیماه رانندگان شرکت واحد تهران چراغ اتوبوسها را با خواست آزادی اسانلو روشن کردند و پلاکاردی با شعار منصور اسانلو باید آزاد شود و همچنین عکس بزرگی از منصور اسانلو را روی اتوبوسها نصب کردند. همچنین بر روی برخی از اتوبوسها باندرول دیگری نیز تحت عنوان سندیکای مستقل ایجاد باید گردد دیده میشود.

۲۰ دی

* روز سه شنبه ۲۰ دیماه یک نفر از کارگران شرکت واحد به نام ابراهیم گوهری دستگیر شد. اما چند ساعت بعد آزاد شد. در این روز همچنین قرار بود کارگران شرکت واحد مجمعی برای انتخاب بازرسین تعاونی مصرف کارگران برگزار کنند. اما جمهوری اسلامی مانع برگزاری این تجمع شد.

۲۳ دی

از ساعت ۹ صبح حدود ۱۵۰ نفر از کارگران شرکت واحد به منظور تشکیل مجمع عمومی و انتخاب هیات بازرسی تعاونی مصرف خود در مقابل مسجد ثارالله در خیابان هنگام که در کنار دفتر تعاونی مصرف شرکت جمع شدند. این مجمع عمومی قرار بود در ۲۱ دیماه برگزار شود اما با ممانعت جمهوری

اسلامی روبرو گردید. در این تجمع بر روی پلاکاردها نوشته شده بود: اسانلو بیگناه آزاد باید گردد، همه کارگران جهت دفاع از حقوق خویش حق تشکیل سندیکا را دارند، تشکیل سندیکا از اساسی ترین حقوق کارگران است، سندیکای حق مسلم کارگران است، ما خواستار اجرای مفاد قطعنامه ۹۸ و ۸۷ سازمان بین الملل کار هستیم. اما نیروهای انتظامی کارگران را مجبور کردند تا پلاکاردها را جمع کنند. تجمع تا ساعت ۱۱ ادامه داشت. و از ساعت

۱۱ کارگران شروع به راهپیمائی کردند، پلاکاردها را بلند کردند و در حالیکه شعار میدادند، مسیر را تا توقفگاه شماره یک طی کردند.

۲۶ دی

اعضای هیئت مدیره سندیکا تشکیل جلسه دادند تا در مقابل وضعیت جدید و تمام شدن مهلت ۱۵ روزه قالیباف و عدم پاسخگویی به خواستههایشان تصمیم گیری کنند. در این جلسه بر خواستههای کارگران و بویژه آزادی فوری اسانلو تاکید شد اما تصمیم مشخص برای اعتصاب به روزهای آینده و در صورت عدم پاسخگویی قالیباف به خواستههای آنان احاله گردید. اما از طرف دیگر در این روز شکایتی از طرف جمعی از کارگران واحد تسلیم وزارت کار شد که در آن به عدم پاسخگویی به خواستههای کارگران و بعلاوه اطلاعیه ای از طرف کارگران شرکت واحد در سطح تهران در سطح وسیعی توزیع شد. در این اطلاعیه کارگران هشدار داده اند که در صورتیکه فوراً اسانلو آزاد نشود و به خواستههای آنها پاسخ داده نشود، روز اعتصاب را تعیین میکنند و اعتصاب را شروع میکنند.

۳۰ دی

اطلاعیه ای با امضای "جمعی از کارگران زحمتکش و ستمکش شرکت واحد" در مناطق مختلف تهران پخش شد. در این اطلاعیه کارگران برای دست زدن به اعتصاب اعلام آمادگی کرده اند و از رهبری سندیکا خواستار این شدند که برای آزادی اسانلو و تحقق خواستههای کارگران که علیرغم وعده وعیدها بی پاسخ مانده است، فراخوان اعتصاب بدهد.

۴ بهمن

بیانیه اعتصاب به امضای هیات مدیره سندیکا برای روز شنبه ۸ بهمن ماه (۲۸ ژانویه) در سطح وسیعی در مناطق مختلف تهران پخش شد. در این روز حسینی تبار از فعالین سندیکای واحد در حالیکه مشغول توزیع اطلاعیه مربوط به اعتصاب روز شنبه بود توسط نیروهای انتظامی دستگیر شد.

۵ بهمن

* شش نفر از اعضای هیئت مدیره

پنجاه روز اعتراض و مبارزه ...

از صفحه ۴

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه برای پنجشنبه ۶ بهمن به دادگاه احضار شدند.

۶ بهمن

شش نفر از اعضای هیئت مدیره سندیکا حومه به اسامی ابراهیم مددی نایب رئیس هیئت مدیره، داود، رضوی خزانه دار، تریایان مسئول تبلیغات، حیات غیبی مسئول تشکیلات، عبدالرضا طرازی مسئول امور رفاهی و ورزشی سندیکا، و علی زاده حسین مسئول امور حقوقی سندیکا که به دادگاه احضار شده بودند، از ساعت ۸ صبح این روز در دادرسی دادگاه انقلاب حاضر و دستگیر شدند.

همراه با این احضارها، قالیباف نیز در صحبت با خبرگزاری جمهوری اسلامی، ایرنا، سندیکای کارگران را تهدید کرد، آترا غیرقانونی خواند و ضمن وعده وعیدهای واهی به کارگران، بطور غیرمستقیم تهدید کرد که مانع اعتراض آنها خواهد شد.

۸ بهمن

احمدی یافنده رییس هیئت مدیره شرکت واحد تهدید کرد که ۱۰ هزار پاسدار و نیروی آموزش دیده دارند که روز ۸ بهمن اتوبوس ها را به حرکت دریاورند. کارگران اعلام کردند که اجازه نخواهند داد اتوبوس ها از جای خود تکان بخورند.

۷ بهمن

در این روز سندیکای کارگران اتوبوسرانی شرکت واحد تهران اعلام کرد که روز شنبه ۸ بهمن در ده منطقه اتوبوسرانی دست به تجمع خواهند زد و دست به اعتصاب خواهند زد. هیئت مدیره از مردم و کارگران خواسته است که هرچه وسیعتر در این اجتماعات شرکت کنند و کارگران را تنها نگذارند.

در این روز نیروهای پلیس برای جلوگیری از اعتصاب کارگران، منطقه ۴ در نازی آباد را تحت محاصره قرار دادند، همچنین دولت قرارگاههای دیگری برای اتوبوس ها تعیین کرد تا اتوبوس ها را در نقاط دیگری پخش کنند و مانع خروج اتوبوسها از قرارگاههای دهگانه توسط کارگران اعتصابی شوند. از سوی دیگر در مناطق مختلف از ورود فعالین سندیکا بر سر کارشان جلوگیری کرده و

انتظامی مستقر شدند.

۸ بهمن

صبح روز هشت بهمن اعتصاب کارگران شرکت واحد در مناطق مختلف شروع شد. در این روز نیروهای سرکوبگر با وحشیگری هرچه تهاجمتر کارگران اعتصابی را کتک زدند. بعضی از رانندگان را با کتک وادار به رانندگی کردند و صدها نفر از کارگرانی که از راه انداختن اتوبوسها امتناع کرده بودند بازداشت کردند.

علیرغم همه اینها در صبح این روز تعداد کمی از اتوبوس به راه افتادند. رانندگانی که مخالف میکردند دستگیر و مستقیم به زندان روانه شدند. باقی کارگران به زور وادار به کار شدند

۹ بهمن

* دو کودک خردسال یعقوب سلیمی که همراه با مادرشان و همسران سه نفر دیگر از فعالین سندیکا دستگیر شده بودند و رژیم آنها را بعنوان گروگان نگاهداشته بودند تا یعقوب سلیمی عضو علی البدل هیئت مدیره سندیکا خود را تحویل دهد، پس از اینکه یعقوب سلیمی خود را به دادستانی تحویل داد، از زندان آزاد شدند. در این دستگیری ها همسرانی که دستگیر شده بودند مورد ضرب و شتم قرار گرفتند و حتی کودکان نیز از این توحش جمهوری اسلامی در امان نماندند و گونه سمت راست کودک دو ساله یعقوب سلیمی بر اثر اصابت پوتین ماموران حکومت اسلامی کبود شده بود و صورت و چشم مهدیه کودک ده ساله او بر اثر گاز فلنل متورم شده و به بیمارستان منتقل گردیده بود.

۹ بهمن

* کارگران زندانی شرکت واحد از داخل زندان اوین طی پیامی به رهبران اعتصاب و مسئولین سندیکا از آنها خواستند که مبارزه را ادامه دهید و نگران ما نباشید. طبق گفته یکی از مسئولین سندیکا تعدادی از کارگران زندانی، در اعتراض دست به اعتصاب غذا زدند. در این روز دستگیریها ادامه یافت و اعضای هیئت مدیره سندیکا که در بیرون بودند تحت پیگرد قرار گرفتند. * عطا باباخانی و یوسف مرادی دستگیر شدند. در عین حال ۳۰ نفر از کارگران بازداشتی از زندان آزاد شدند. همسر یعقوب سلیمی و همسر سید داود رضوی جزو آزاد شدگان هستند.

۱۰ بهمن

* دستگیری و اذیت و آزار کارگران واحد همچنان ادامه دارد. در طول شب ۹ بهمن و روز ۱۰ بهمن دهها نفر دیگر از کارگران شرکت واحد در مناطق مختلف بویژه در مناطق ۴، ۵ و ۶ دستگیر شدند. شب ۹ بهمن در منطقه ۶ شرکت واحد، تعدادی از کارگران در اعتراض به زندانی شدن همکاران خود دست به تجمع زدند اما ماموران سرکوب به آنها یورش بردند و دهها نفر را دستگیر و به اوین منتقل کردند. در مناطق دیگر نیز در هر منطقه چندین نفر دستگیر شده و به اوین منتقل شدند. صبح این روز نزدیک به ۲۰۰ نفر از ماموران سرکوب حکومت اسلامی به منطقه چهار شرکت واحد ریختند.

از تعدادی از خانواده های کارگران تعهد گرفتند که در هیچ تجمعی شرکت نکنند. به گفته فعالین کارگری در شرکت واحد مسئولین "شورای اسلامی شرکت واحد" نقش فعالی در شناسائی و لودادن فعالین سندیکا ایفا میکردند.

* در این روز کارگران شرکت واحد طی بیانیه ای با امضای خانواده زندانیان و اعضا و فعالین سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه اعلام داشتند که با استفاده از تعطیلی قانونی خود در اعتراض به دستگیریها و عدم پاسخگویی به خواستههایشان در روز جمعه ۱۴ بهمن بر سرکارشان حاضر نخواهند شد. در این نامه کارگران بر خواستههای زیر تاکید گذاشتند: ۱- آزادی کلیه بازداشت شدگان سندیکائی ۲-

آزادی فعالیت سندیکائی ۳- انعقاد

پیمان دسته جمعی ششم با حضور نمایندگان منتخب سندیکا و وزارت کار جمهوری اسلامی و نماینده تام الاختیار یا خود کارفرمای شرکت واحد"

۱۱ بهمن

همسران کارگران دستگیر شده شرکت واحد اعلام داشتند که در چهارشنبه ۱۲ بهمن از ۸ و نیم صبح در مقابل مجلس شورای اسلامی در اعتراض به زندانی بودن کارگران و حمایت از خواستههایشان دست به تجمع خواهند زد. و از همه کارگران و مردم خواهان حمایت از این حرکت اعتراضی خود شدند.

* در منطقه ۸، شش نفر دیگر از

کارگران واحد توسط نیروهای امنیتی رژیم دستگیر شدند. همچنین حسین شهبوساری عضو دیگر هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد دستگیر شد. کارگرانی که از زندان آزاد شده اند در حالت بلاتکلیفی بسر می برند و به آنها اجازه کار داده نمی شود.

۱۲ بهمن

با وجود مقابله نیروهای جمهوری اسلامی نزدیک به ۱۰۰ نفر از همسران و اعضای خانواده های کارگران زندانی شرکت واحد در مقابل مجلس اسلامی در بهارستان تجمع کردند و بر آزادی بستگان خود پافشاری کردند.

* در این روز ۵ نفر از کارگران شرکت واحد که تازه از زندان آزاد شده بودند در منطقه ۸ به محل کارشان رفتند. اما نگرانی از خانواده از ورود آنها به درون منطقه جلوگیری کرد. رانندگان این منطقه با متوجه شدن از موضوع دست به اعتراض زدند. سرانجام کارگران در نمازخانه جمع شدند و اعلام کردند که اگر همکارانشان سر کار بازنگردند دست از کار خواهند کشید. در مقابل قول داده شد که به موضوع رسیدگی شود و کارگران سر کارشان بازگشتند. بنا به گزارشها تعداد زیادی از کارگران شرکت واحد بن های دریافتی خود را به خانواده های کارگران دستگیر شده اهدا کردند. همچنین تعدادی از کارگران با جمع آوری پول در میان خود به خانواده های کارگران دستگیر شده کمک کردند و با همکاران خود در زندان اعلام حمایت کردند.

مناطق مختلف شرکت واحد بویژه مناطق ۴ و ۶ به پادگان تبدیل شده است و همیشه تعدادی از ماموران سرکوب رژیم در این مناطق حضور دارند تا مانع هرگونه تجمع و اعتراض بشوند.

* در این روز از سوی سندیکای کارگران اعلام شد که روز شنبه ۱۵ بهمن ساعت ده صبح کارگران شیفتی که سر کار نیستند به همراه خانواده دستگیرشدگان در مقابل دادگاه انقلاب اسلامی تجمعی اعتراضی برپا خواهند کرد.

۱۴ بهمن

کارگران شرکت واحد برای پیگیری خواستههایشان و با خواست آزادی فوری

مسابقه بیکارسازها

ناصر اصغری

کارخانجات بزرگ در آن قرار دارند، به نوعی زندگی و درآمدشان به کار کارگران این کارخانجات بستگی دارد. بقال سرکوه حتی اگر کسی را نداشته باشد که در این گیرودار کارش را از دست بدهد، در واقع کسب و کار و مشتری خود را از دست خواهد داد. این شهرکها شادابی خود را بکلی از دست میدهند و به متروکه هائی تبدیل میگردد. ساکنین صدها شهرکی که معادن آنجا سالها پیش بسته شدند امروزه دنبال کار و زندگی راهی شهرهای بزرگتر شده اند که در واقع زندگی را همانند پناهندگان و مهاجرین از سفر شروع میکنند. چندی پیش کمپانی "جنرال موتورز" هم اعلام کرد که میخواید حدود ۳۰ هزار کارگر خود را بیکار کند. بهانه این مسابقه بیکارسازها هرچه باشد برای دهها هزار کارگر و خانواده کارگری به معنای قطع نان شبشان است.

در واقع با بالا رفتن قدرت تولید کارگران، و عدم تلاش و مبارزه جدی برای کاهش ساعت کار روند بیکار سازیها ابعاد هرروز گسترده تری به خود میگیرد. در کشورهای پیشرفته تر صنعتی به این واقعیت باید فرار سرمایه ها و بسته شدن کارخانه ها و محیط های کار به این دلیل را نیز اضافه کرد. مبارزه با بیکاری و کل حقوق کارگران اکنون بیش از هر زمان يك نیاز بین المللی است و برای پیشروی جدی باید خصلتی بین المللی به خود بگیرد. *

سایت کارگران
www.kagaran.org

باید گفت این آن بریریت مدنی است که طبقه سرمایه دار و دولتهای آن در هر جا که امکان یابند به ارمغان خواهد آورد. کانادا و دیگر کشورهای سرمایه داری پیشرفته همیشه کار کودکان را نعمت ارزانی دانسته که اگر مقاومت و مبارزه گسترده بر علیه استثمار کودکان وجود نداشت برای بهره گیری از آن به هیچ وجه خوداری نمیکردند. اما مورد البرتا نشان میدهد که این مقاومت و هوشیاری در جامعه و در بین طبقه کارگر آنچنان قدرتمند و عمیق نبوده که حزب حاکم توانست چنین قانونی را به تصویب رساند و موقعیت کودک و استاندارد حقوقی آنان را این چنین تنزل دهد. استثمار کودکان يك قاعده ی عمومی در کشورهای سرمایه داری کمتر پیشرفته و به اصطلاح "جهان سوم" است. اما عروج راست در غرب و با خلاقیت جنبش رادیکال کارگری، استفاده از کار کودکان و قانونی شدن استثمار آنان نیز در حال بدل شدن به يك روال قابل قبول است. *

کارگران فرودگاههای دولتی در هند به اعتصاب چهار

روزه خود پایان دادند!

جلیل بهروزی

کنترل فرودگاه را در دست گرفت. با این حال کارگران به اعتصاب خود تا روز ۵ فوریه ادامه دادند. مرکز اصلی اعتصاب در فرودگاههای دهلی نو و بمبئی بود که گفته میشود سالانه ۵۰ میلیون مسافر از آنها استفاده میکنند. فرودگاههای هند از جمله فرودگاههای جهان است که از نظر مدرنی و تسهیلات از استاندارد بسیار پایینی برخوردار است و ظاهرا دلیل اصلی سپردن این فرودگاهها به شرکتیهای خصوصی نیز همین بوده است. کارگران این پیروزی را جشن گرفته اند! *

تعرض به حقوق کودکان

در کانادا

جلیل بهروزی

رساند نه تنها بدهیهای خود را بپردازد بلکه از کسر بودجه مزمز و همیشگی در امان باشد. دولتهای ایالتی دیگر بارها کوشیدند که روش نخست وزیر آلبرتا، رالف کلاین در تعرض وسیع به طبقه کارگر و تخفیف بحران را به پیش گیرند ولی تا حال موفق نشده اند. البته با روی کار آمدن حزب محافظه کار و تشکیل دولت فدرال توسط این حزب در ماه جاری شاید اتخاذ "مدل البرتا" آسانتر گردد. به هر جهت تصویب قانون مجاز بودن کار کودکان ۱۲ ساله در این ایالت دقیقا بخاطر کمبود نیروی کار و پایین نگه داشتن سطح دستمزدها در این ایالت صورت گرفته است. این در کنار معافیهای وسیع به سرمایه داران و سیاست ضد اتحادیه ای جزو مجموعه وعده هایی بوده که دولت محافظه کار رالف کلاین برای جذب سرمایه ها به این ایالت داده است. و

اخیر در ایالت البرتا، کانادا قانونی وضع شد که کار کودکان ۱۲ ساله در غذاخوریها و رستورانها را مجاز میدانند. این ایالت بیش از يك دهه است که عرصه تاخت و تاز بی محابای حزب محافظه کار است. از خصوصی کردن خدمات درمانی تا زدن از تأمینات اجتماعی و کمک هزینه مسکن و بیمه های درمانی این حزب تا آنجا که از دستش برمیآید کوتاهی نکرده است. در این ایالت حداقل دسمتزد رسمی از همه ایالتها پایین تر بوده و قوانین ضد کارگری آن معرف همه هست. البته در سال ۲۰۰۳ در ایالت "بریتیش کلمبیا"ی کانادا نیز چنین قانونی وضع شده بود شکوفایی صنعت نفت در آلبرتا يك پشتوانه بزرگ مالی جهت پیشبرد سیاستهای فوق راست دولت در يك دهه گذشته بوده است. بنحوی که به دولت ایالتی یاری

اعتصاب چهار روزه کارگران فرودگاههای دولتی هندوستان که روز دوم فوریه شروع شده بود بدنبال تعهد رسمی دولت بمبئی بر این که بیکار سازی صورت نخواهد گرفت و کارگران و کارکنان فرودگاهها اخراج نخواهند شود در تاریخ ۵ فوریه به پایان رسید. اتحادیه کارکنان فرودگاههای هند که بیش از ۲۳ هزار عضو دارد این اعتصاب را در اعتراض به بیکارسازیهای که قرار بود با خصوصی کردن این فرودگاهها صورت گیرد فراخواند و سازمان داد. ۷۶ درصد سهام و کنترل فرودگاههای دولتی هند طبق قراردادی به سه

شرکت خصوصی هندی، آلمانی و افریقای جنوبی سپرده شده است و بر این اساس به کارگران اطلاع داده شد که ۴۰ درصد آنها اخراج خواهند شد. با اعتصاب کارگران فرودگاهها در این چند روز در کلیه پروازها اختلال ایجاد شده و کنترل فرودگاهها عملا از دست دولت خارج شده بود. در دهلی نوراههای اصلی به فرودگاه مسدود شد بنحوی که مسافرین مسیر طولانی را میبایست پیاده طی کنند و نظافت فرودگاهها به صفر رسیده و سرویس تحویل چمدانها و وسایل مسافری از کار افتاده بود، بنحوی که پلیس دهلی نو در دوم فوریه به اعتصابیون هجوم برد و

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

موج حمایت از کارگران شرکت واحد

از زمان شروع دور تازه مبارزه و اعتصاب کارگران شرکت واحد در روز ۴ دی تاکنون، حمایت و پشتیبانی از آنها بطور گسترده و کم سابقه ای به جریان افتاده است. این یک جنب و جوش مهم و مثبت در جنبش کارگری ایران و جهان است که قطعاً تأثیرات آن به مبارزه کارگران شرکت واحد محدود نخواهد شد و در کل جنبش کارگری تأثیرات مثبت خود را برجای خواهد گذاشت. اینجا اسامی شماری از تشکلهایی که از کارگران شرکت واحد پشتیبانی کرده و به جمهوری اسلامی نامه های اعتراضی نوشته اند را ملاحظه میکنید:

- جمعی از کارگران شرکت ایران خودرو
- جمعی از کارکنان شرکت ملی صنایع مس ایران
- کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای آزاد کارگری
- انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه
- تعدادی از فعالین کاری صنایع نفت و پتروشیمی مناطق جنوب کشور - خوزستان
- کنگره کار کانادا (CLC) - با ۳ میلیون عضو

- کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری (ICFTU) با ۱۵۵ میلیون کارگر عضو
- کارگران شاهر در سندج
- کمیته اعتصابیون نساجی کردستان در سندج
- تعدادی از کارگران شاغل در صنایع پتروشیمی منطقه ویژه ماهشهر
- شبکه اینترنتی "لیبر استارت" و "لیبر نت" که با درج مرتب اخبار به این کمپین کمک کرده اند.

- کمیته ترانسپورت شهری فدراسیون - کارگران ترانسپورت اروپا
- اتحادیه کارکنان بیمارستانها در کانادا - شاخه بریتیش کلمبیا - با ۴۲ هزار عضو
- اتحادیه بین المللی کارگری تیمسترز - با ۱ میلیون و ۴۰۰ هزار عضو
- فدراسیون بین المللی کارگران ترانسپورت - با ۵ میلیون عضو
- جمعی از کارگران عسلویه
- مردم فیض آباد سندج
- کنفدراسیون اتحادیه های کارگری نروژ - با ۸۵۰ هزار عضو
- مرکز همبستگی اتحادیه های کارگری در فنلاند
- سازمان عفو بین الملل (امنستی)
- اتحادیه کارگران پتروشیمی در فنلاند

- کنگره اتحادیه های کارگری بریتانیا (TUC) - با ۷ میلیون عضو
- دانشجویان دانشگاه علامه، دانشجویان امیر کبیر و شمار دیگری از دانشگاههای تهران
- اتحادیه کارگران انرژی نروژ - با ۵۷۰۰ عضو
- اتحادیه تجارت، ترانسپورت و ترافییک اتریش
- اتحادیه سراسری صنعت قطار، اتوبوس و تراموا در استرالیا

- فدراسیون کار و کنگره سازمانهای صنعتی آمریکا - با ۹ میلیون عضو
- شعبه کنفدراسیون بین المللی کارگران ترانسپورت در کشورهای اردن، تونس و فلسطین
- اتحادیه رانندگان و کنترل قطار شهری استکهلم - سوئد (کلب ۱۱۹ اتحادیه سکو)
- اتحادیه شورا و سندیکاهای کارگری عراق
- کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

- کمیته همبستگی بین المللی کارگران صنعتی جهان واقع در پورتلند آمریکا
- کلب "سیتی پنل" اتحادیه سکو (قطارهای میان شهری استان استکهلم در سوئد)
- شبکه اینترنتی وابسته به سندیکاهای کارگری ترکیه
- اتحادیه سراسری کارگران ساختمانی، جنگلبانی، معادن و انرژی استرالیا
- ۵۱ - اتحادیه کارگری در آمریکا
- اتحادیه سراسری کارگران مونتاز در استرالیا - با ۱۵۰ هزار عضو
- گروه خدمات مسافری اتحادیه ترانسپورت انگلستان (T&G)
- اتحادیه کارگران پست کانادا - با ۵۵ هزار عضو

- اتحادیه کارگران ترانسپورت آلمان - با ۳۰۰ هزار عضو
- کمیته حمل و نقل شهری فدراسیون بین المللی کارگران ترانسپورت
- نماینده حزب سبزها پارلمان فدرال بلژیک
- اتحادیه کارگران کارگران ساختمانی، جنگلبانی، معادن و انرژی استرالیا در استان "نیو سات ویلز"
- اتحادیه خدمات استرالیا
- اتحادیه کارگران مونتاز استرالیا در استان "نیو سات ویلز"

- اتحادیه دانشجویان دانشگاه مانتیوبا در کانادا
- جمع هائی از کارگران پتروشیمی بندر امام، پتروشیمی فن آوران، پتروشیمی غدیر، پتروشیمی فارابی، پتروشیمی

رازی و پتروشیمی مارون در منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر
- فدراسیون کار بریتیش کلمبیا در کانادا - با ۴۷۰ هزار عضو
- اتحادیه های کارگران متال و خدمات عمومی فنلاند
- اتحادیه کارگران پست استکهلم (سکو - سودرمانل)
- باب کرو (Bob Crowe)، دبیر کل اتحادیه کارگران راه آهن، دریانوردی و ترانسپورت بریتانیا به همراه تنی چند از فعالین کارگری و اجتماعی این کشور
- سازمان سراسری کارگران سوئد (LO) با حدود ۲ میلیون عضو
- سازمان منطقه ای LO سوئد در گوتنبرگ
- اتحادیه کارگران ترانسپورت سوئد با ۷۴ هزار عضو
- اتحادیه کارگران راه آهن اتریش با ۱۰۰ هزار عضو
- کنگره کار کانادا با ۳ میلیون عضو
- اتحادیه بازنشستگان آمریکا
- اتحادیه آتش نشانی تولتان والی در آمریکا
- کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری - نامه سوم به تاریخ ۳۱ ژانویه
- کنفدراسیون کارگران راه آهن ژاپن (

(BKM-PNR-ITF)
- سازمان دیده بان حقوق بشر در آمریکا
- اتحادیه کارکنان بیمارستانهای استان بریتیش کلمبیا در کانادا - دومین نامه اعتراضی به تاریخ ۲ فوریه ۲۰۰۶
- ائتلاف "هیچ کس غیرقانونی نیست - تورتو - کانادا"
- بیانیه مشترک اتحادیه های کارگران شهرداری، اتحادیه کارگران و کارمندان خدمات و ارتباطات، اتحادیه کارمندان شهری و دولتی، اتحادیه مدد کاران اجتماعی، اتحادیه کارمندان و کارگران ارتش اتحادیه کارگران و کارمندان حمل و نقل سوئد
- حزب سوسیالیست های عدالتخواه سوئد
- کنفدراسیون اتحادیه های کارگری فنلاند - نامه دوم
- اتحادیه کارگران خدمات عمومی فنلاند - نامه دوم
- حزب کمونیست فنلاند
- شورای اتحادیه کارگران استرالیا - با ۲ میلیون عضو
- سازمان مرکزی کارگران سوئد (SAC)
- ائتلاف اتحادیه های آلمان در قسمت مرکزی ایالت نیدرزاکسن

(JRU)

- اتحادیه کارگران راه آهن فیلیپین

Tel: 0044 777 98 98 968
Fax: 0044 870 135 1338
markazi@ukonline.co.uk

دفتر
مرکزی
حزب

زنده باد اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران!

راه پیشروی اتکا به توده کارگران است

اخیرا بیانیته‌ای با امضای آقای غلامرضا میرزائی عضو هیئت مدیره سندیکای واحد که در حال حاضر و پس از دستگیری اکثر اعضای هیئت مدیره، مسئولیت سخنگویی سندیکا را نیز بهعهده دارد خطاب به مقامات و ارگانهای مختلف جمهوری اسلامی صادر شده است که نه تنها شکست طلبانه است، بلکه به تعریف و تمجید از حکومت اسلامی و سیاست های ارتجاعی آن پرداخته است. ضمن ابراز تأسف از صدور این بیانیته، لازم است نکات زیر توضیح داده شود:

۱- تردیدی نیست که این بیانیته زیر فشار دستگاه سرکوب و اطلاعات جمهوری اسلامی تهیه شده است. دستگیری اکثر اعضای هیئت مدیره، و تعقیب و پیگرد سایر فعالین سندیکا و درگیر شدن در جنگی نابرابر، متأسفانه آقای میرزائی را به صرافت نوشتن چنین بیانیته‌ای انداخته است. اگر این فشارها وجود نداشت، چنین بیانیته‌ای هم توسط آقای میرزائی صادر نمیشد. این بار دیگر ماهیت جنایتکارانه و سرکوبگرانه جمهوری اسلامی را عیان میکند که حتی

تلاش برای افزایش دستمزد و انعقاد قرارداد دسته جمعی با چنان سرکوبی مواجه میشود که يك فعال سندیکا را وادار به این موضوعگیری میکند. توده وسیع کارگران، هم دلیل صدور این بیانیته را تشخیص میدهند و هم به ضرر و زیان عمیق آن واقفند و همه خشم و انزجار خود را متوجه حکومت سرکوبگر جمهوری اسلامی خواهند کرد.

۲- اما این بیانیته مستقل از دلیل صدور آن، در مقابل مبارزه کارگران و روحیه مبارزه جوئی آنها است.

کارگران نمیتوانند تسلیم چنین موضع شکست طلبانه‌ای بشوند. آنها برای تحقق خواستههای خود راهی بجز تداوم مبارزه جمعی و متحد خود ندارند. اگر در ابتدای حرکت اعتراضی کسانی بودند که به پناه بردن به مقامات و ارگانها و وعده و وعیدهای آنها اندک امیدی داشتند، امروز کسی چنین توهمی ندارد. اگر امروز کارگران امکان تجمع داشتند، به نام مجمع عمومی اطلاعیه میدادند و در مقابل این موضع تسلیم طلبانه می‌ایستادند و ضمن پافشاری بر خواستههای بحق

شکستن اعتصاب و تجمع کارگران بی نتیجه بماند. کارگران به عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، عدم پرداخت پاداش و بن‌های کارگری معترضند. قابل توجه است که کارگران کشتی سازی ایران صدرا سال گذشته دست به جمع آوری طوماری در حمایت از حداقل دستمزد ۴۵۰ هزار تومان زدند اما حراستی‌ها مانع ادامه این حرکت شدند. اکنون در شرایطی که در سطح جهان روز ۱۵ فوریه بعنوان روز حمایت جهانی از کارگران شرکت واحد اعلام شده بسیار مهم است که کارگران ایران صدرا نیز

مسئولین اداره کار و تنی چند از فرماندهان انتظامی تشکیل دادند تا راهی برای پایان اعتصاب بیابند. در پایان رئیس اداره کار به میان کارگران آمد و وعده داد که تمام خواستههای کارگران به زودی عملی خواهد شد و از کارگران خواست که به تجمع و اعتصاب خود پایان دهند. کارگران گفتند ما وعده زیاد شنیده ایم و تا عملی شدن خواستههایمان به اعتصاب ادامه میدهیم. اتحاد و عزم کارگران باعث شده است که تاکنون تمام ترفندهای مقامات محلی جمهوری اسلامی و کارفرما برای

پیرامون اعتصاب ۱۷۰۰ کارگر کشتی سازی ایران صدرا

در مبارزات کارگری پیدا کرده است. مقامات ریزودرشت جمهوری اسلامی در بهشهر به تقلا افتاده اند و ابتدا با تهدید تلاش کردند کارگران را به سرکار برگردانند و بعد که متوجه شدند کارگران حاضر به عقب نشینی نیستند و متحد و مصمم بر عملی شدن فوری خواستههای خود پافشاری میکنند جلسه ای با شرکت مدیران شرکت کشتی سازی و

اعتصاب ۱۷۰۰ کارگر کشتی سازی ایران صدرا يك حرکت مهم کارگری است که از ۹ بهمن آغاز شده و بنا به گزارشها همچنان ادامه دارد. این اعتصاب هم به دلیل شرکت یکپارچه همه ۱۷۰۰ کارگر این شرکت و هم به دلیل همزمانی آن با مبارزه و اعتصاب کارگران شرکت واحد تهران هم به دلیل تداوم چندین روزه آن جایگاه قابل توجهی

۱۵ فوریه (۲۶ بهمن) روز کارزار جهانی در حمایت از کارگران شرکت واحد

از صفحه ۱
کارگران نفت، کارگران پتروشیمی، ۵۰ هزار کارگر در عسلویه و ۱۷۰۰ کارگر ایران صدرا و کارگران ایران خودرو، و دیگر ماشین سازها و کارگران در همه مراکز کارگری در ایران به اعتراض بلند شوند و با صدور قطعنامه بر خواستها و مطالبات خود تاکید بگذارند، ما شاهد تکان بزرگی در کل جامعه خواهیم بود. هم اکنون تمامی محیط های کارگری در فضایی از اعتراض و نارضایی بسر میبرند. روز ۱۵ فوریه روزیست که میشود، با اعلام اعتصاب و با تجمعات همزمان در سراسر ایران این روز را به يك قدرتمندی بزرگ کارگری و کل جامعه تبدیل کرد. در این روز طبعاً کارگران شرکت واحد نقش مهم و تاریخی ای دارند. اکنون تمام توجه ها نه تنها در

هم صدا با کارگران شرکت واحد خواستههایمان را فریاد بزنیم
اکنون که کارگران در سراسر جهان به حمایت از کارگران ایران بلند میشوند، اکنون که خواستههای کلیدی کارگران حق تشکیل، حق اعتصاب، حق بستن قراردادهای دسته جمعی به راس خواستههای کارگری تبدیل شده و مورد حمایت بین المللی کارگری قرار گرفته باید همزمان با کارگران در سراسر جهان، کارگران در ایران دست به اعتراض بزنند و و بر روی خواستههای اساسی خود تاکید کنند. روز ۱۵ فوریه کارگران در ایران تنها نیستند، کارگران در سراسر جهان در کنار آنها هستند، باید در این روز به اعتراض بلند شد. اگر در این روز

کارگری در حمایت از کارگران شرکت واحد، نه تنها کارگران شرکت واحد بلکه کل کارگران در ایران از نظر سیاسی در موقعیتی بسیار قویتر قرار گرفته اند. روز ۱۵ فوریه يك فرصت تاریخی برای کارگران و کل مردم ایران است. باید از این فرصت سود جست و این روز را به روز اعتراض کل جامعه علیه ستم و استثمار و علیه توحش رژیم اسلامی سرمایه در ایران تبدیل کرد. باید فوراً دست به کار تدارک يك روز باشکوه حمایت از کارگران شرکت واحد در روز ۱۵ فوریه برابر با ۲۶ بهمن بشویم. ۱۵ فوریه را باید به يك روز تاریخی همبستگی بین المللی کارگری در سراسر جهان تبدیل کنیم.

خود، نمایندگان را که در چنین شرایط دشواری آمادگی سخنگویی کارگران و دفاع از حق و حقوق آنان را دارند، برای تداوم مبارزه انتخاب میکردند. در عین حال با دلسوزی تلاش میکردند، دوست خود را متوجه بوجی و زیان عمیق این بیانیته کنند.

پیروز باد مبارزه کارگران شرکت واحد
مرگ بر جمهوری اسلامی
حزب کمونیست کارگری ایران
۷ فوریه ۲۰۰۶، ۱۸ بهمن ۱۳۸۴

اعتصاب و مبارزه خود را به این جنبش جهانی پیوند زدند و با اعلام پشتیبانی از کارگران شرکت واحد و حمایت از خواستههای مثل حق تشکیل آزاد و مستقل از دولت، قرارداد جمعی و غیره، صف یکپارچه ای را در برابر سرمایه داران و دولت سرمایه داری قرار دهند. کارگران ایران صدرا با ادامه بیش از يك هفته از مبارزه و اعتصاب خود در موقعیت مناسبی قرار دارند که این گام مهم را نیز بردارند. *

کارگران زندانی را فوراً از زندان آزاد کند و خواستههای خود را به کرسی بنشانند.

این يك فرصت تاریخی در برابر کارگران و مردم ایران است. باید به استقبال این روز برویم.
روز ۱۵ فوریه نه تنها روز حمایت بین المللی از کارگران ایران و کارگران شرکت واحد است، بلکه روز همبستگی بین المللی کارگران در برابر سرمایه و ستم و استثمار است. روزی است که بیش از هر چیز هم سنوشتی کارگران در سراسر جهان و منافع مشترك آنان را در نابودی ستم و سرمایه به نمایش میگذارد. باید به استقبال روز ۱۵ فوریه روز همبستگی با شکوه بین المللی کارگری برویم. *

سایت روزنه

www.rowzane.com